

Nævningeretten. Jeg skal derimod vende mig til det Spørgsmaal, der er forhandlet af flere andre Talere, nemlig om vi skulle stille Nævningesagen i Bero eller arbejde videre paa den. Derfor vi stille den i Bero, vil dette være det Samme som at standse Behandlingen af de to andre Lovudkast, der ogsaa idag paa vor Dagsorden ere opførte til 1ste Behandling, idet disse to Lovudkast kun danne et Supplement til Nævningesagen. Disse tre Lovudkast have før været samlede forelagte Thinget, men det er blevet ved de første Behandlinger og Udvalgenes Betænkninger. Nævningesagen har saaledes været i tre Udvalg og er gaaet igjennem tre 1ste Behandlinger. Det forekommer mig nu, at det vilde være ønskeligt, om Thingets Mening om dette Lovudkast, der har været for her i Rigsdagen i tre Sessjoner, kom frem, thi den er ikke tilstede i de Udvalgsbetænkninger, der foreligge. Thingets Mening kan kun komme frem ved 2den Behandling, ved Afstemning over de Endringsforslag, der blive fremsatte af de Medlemmer her i Salen, som have siddet i Udvalgene. Derfor troer jeg, at hvis man vil fremme Nævningesagen, hvilket er mit Ønske, saa bør man ikke gjøre andet end lade Sagen gaae til anden Behandling. Det har i den forrige Session viist sig ved Behandlingen af de to andre Sager, der ogsaa idag staae opførte paa vor Dagsorden, at det var nødvendigt, at Nævningeloven behandlede først, før man kunde komme til en egentlig Afgjørelse af disse to andre Lovudkast. Naar de Herrer ville eftersee Rigsdagstidenden for sidste Session, saa ville De finde en Betænkning af 6 eller 7 Medlemmer over Lovudkastet angaaende Politiets Ordning, hvori det hedder, at Udvalget ikke har kunnet gjøre Indstillinger om dette Lovudkasts Enkeltheder, forinden Rigsdagen havde taget sin Beslutning om Nævningeloven. Jeg troer nu, at det er langt fra, at Nævningeloven vil komme ud i denne Session. Der foreligger her en heel Krands af Love, der skulle vedtages, inden Nævningeindretningen kan træde frem i det offentlige Liv og kan gaae over til at blive til Virkelighed, men der er endnu flere Lovudkast, som maae udarbejdes, fremlægges og vedtages, inden Nævningeloven kan indføres i Livet. Jeg

finder her paa min Plads idag et Udcast, som jeg ikke har seet før, der lyder saaledes: „Udcast til Lov om Lønninger for Dommere i Nævningeretter“ o. s. v.; denne Lov maa selvfølgelig behandles og vedtages, inden Nævningeretter kunne indføres. Endvidere vil det jo være aldeles nødvendigt at faae en Kjøbstads-Communallov, inden vi kunne faae Retspleien adskilt fra Forvaltningen. Det viste sig ved Politilovens Behandling i Udvalget, at man ikke havde noget Sted, hvor man kunde henlægge de nuværende Forlighedsforretninger i Kjøbstæderne uden til Politimestrene; men dette fandt det da nedsatte Udvalg at være utilrædeligt, idet man ikke troede at kunne gjøre Politimestrene, eller deres Fuldmægtige til Borgermestrene i Kjøbstæderne, og man kom da til den Mening, at Politivæsenet ikke kunde ordnes, og Forvaltningen ikke udfilles, inden man fik en Kjøbstads-Communallov; men til en saadan har jeg endnu ikke mærket Noget. Endvidere kom det samme Udvalg til den Mening, at, for at faae Politivæsenet ordnet paa Randet, maatte Spørgsmaalet om Sognefogdernes Stilling ordnes ved en ny Lov; til en saadan Lov har jeg heller ikke seet Noget. Dernæst kommer jeg tilbage til § 79 i Grundloven, om Offentlighed og Mundtlighed i Retspleien; det er denne Gjenstand, som staaer fideordnet med Nævningeindretningen, og det er en Lov til Opfyldelsen af dette Bud i Grundloven, som jeg anseer for at være aldeles fornøden, naar Nævningeloven skal indføres. Jeg har oftere fra denne Plads udtalt, at naar Retspleien skal omordnes, have vi efter Grundloven denne Ret til at faae den civile Retspleie omordnet tilligemed den criminelle, og naar vi see her ligge paa vore Pladser en ny Lønningsslov for Dommere, troer jeg, at netop de nuværende finansielle Forhold gjøre, at Rigsdagen paa ingen Maade kan forsvare at vedtage en saadan Lov, uden at den tillige saae Grundlovens Bud om Retspleiens Offentlighed og Mundtlighed opfyldt, uden at Rigsdagen ved, at nu er Retspleien ordnet, uden at Rigsdagen skal udsætte sig for, at der dog om nogle Aar kræves større Pengemidler, fordi man nu vil gjennemføre § 79 i Grundloven heelt og holden. Jeg skal slet ikke videre